

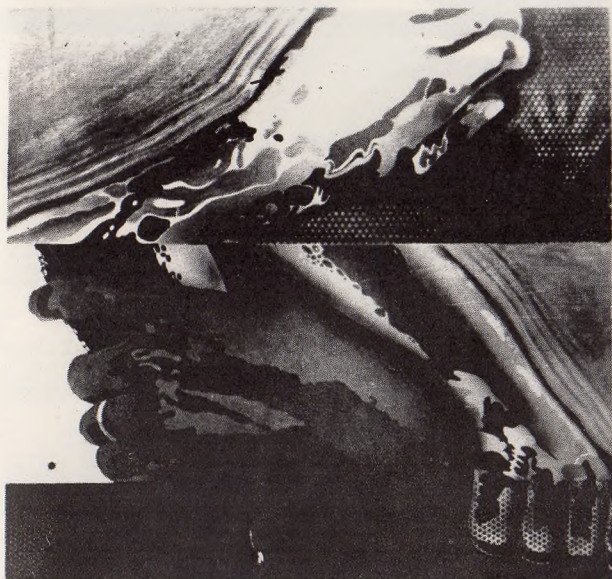
ANTONI MIRO

66~73

ANTONI MIRO PINTURA ESCULTURA GRAFICA

ANTONI MIRO

PINTURA METALGRAFICA

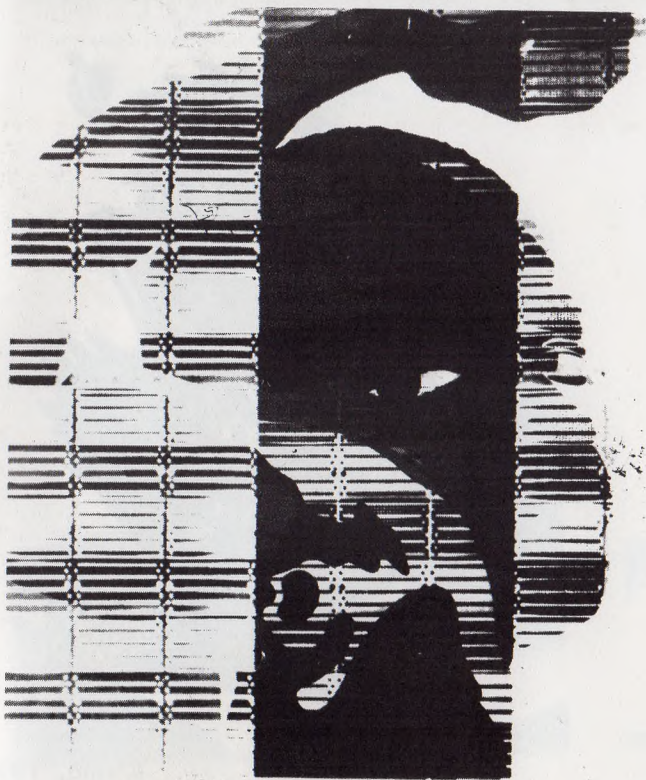
Les mans, 1973 - 60x60

Lluita d'infants, 1972 - 80x80

Vencerem, 1972 - 80x80

Futur negre, 1972 - 80x80

L'espera, 1972 - 80x80

Fam, 1973

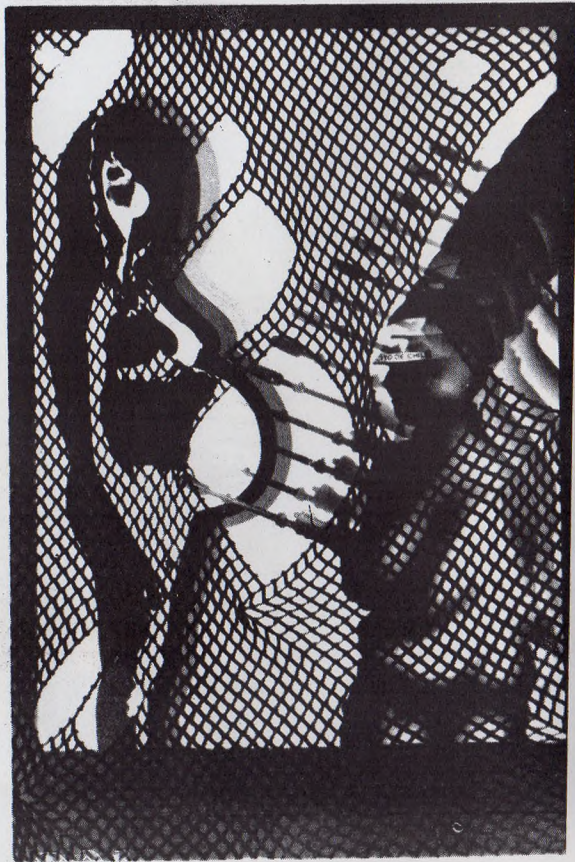
Allende, 1973

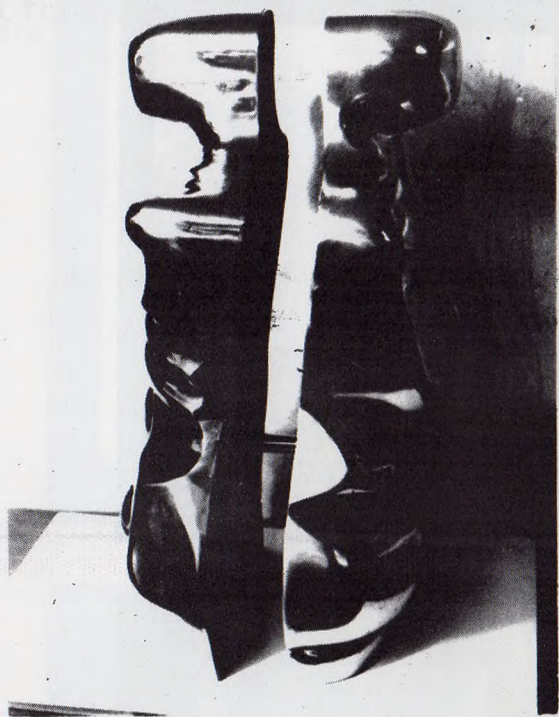

L'amo, 1972

Chile, 1973

LITOGRAFIES (48x66)

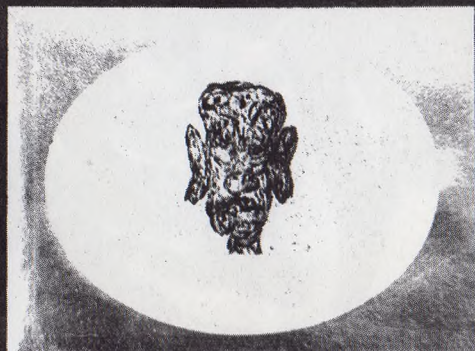
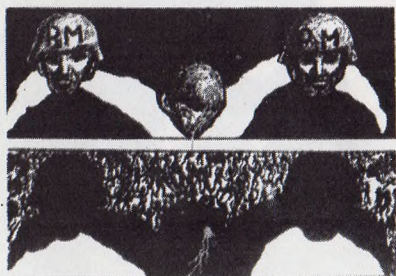
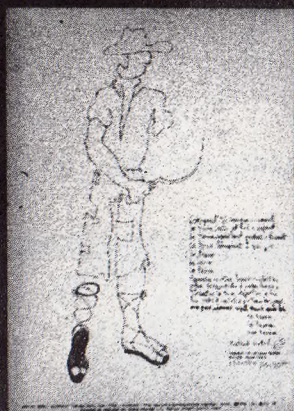
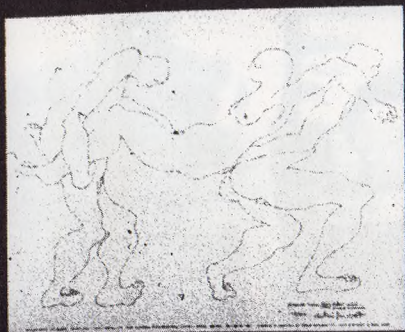

ESCULTURA / MULTIPLE

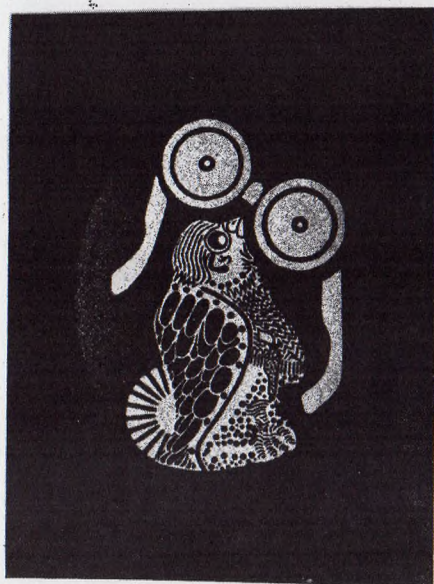
El matrimoni, 1973 - 30x30x60

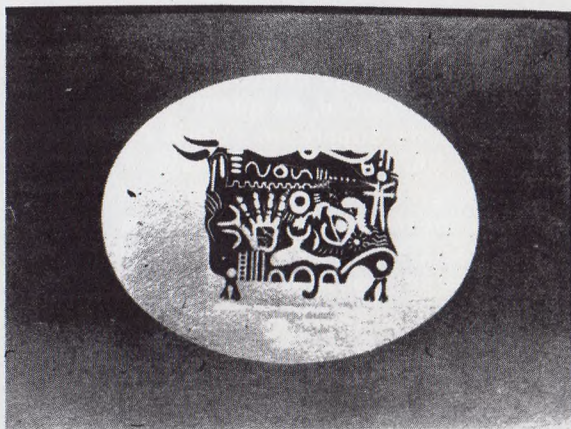
LITOGRAFIA

LINOLEOGRAFIA

1968-72. 36x48

TOT ESGUARDANT ANTONI MIRO

Au nocturna empolladora de programes "ALCOIARTS", el teu engendre de dipòsit en permanència. A Gabi i amb Gabi, forta abella rossa de rusc, pujant i baixant escales anti-gues entre objectes pintats, manipulats, fets per al consum del consumidor d'esperits i rodes.

A càrrega amb lletres, crèdits pels havers dels teus quadres i el teus credos. Com altres, escrivint pintura o llaurant camps en relleu, banquers de títols iluso-esperances. Els qui pensen, programen, creuen en altres de o amb portes obertes, els qui acusen, delaten i col·leccionen avisos d'ordes d'ordenances.

Home i nom MIRO, que mirà i amenaça des de la seva història. Melena i barba de jove antic. D'Alcoi, d'allà amunt, com àguila que albira en color refulgent o obscur la injusta condició humana, muntó d'homes-misèria que esperen. Solament ESPERANGA, paraula, gest que resta al fons, most de raïm abans del suïcidi.

Espere, perquè la teva realitat és vida i s'anomena ESPERANCA, i pinta, perquè la teva mà escriu aquesta història i romans per ésser viu de la teva altra vida.

Pau Serrano

7 d'agost, 1973

Les obres recents d'Antoni Miró plantegen el conjunt problemàtic del realisme social. Açò és, a l'ensem, dir molt i dir poc. D'una altra banda, s'insereix la crònica d'uns fets immediats, de vegades tangible, sempre punyent; d'altra, la crítica que comporta un judici moral i una crida per el despertar de les consciències. Per consegüent, aquest tipus de realisme implica una positura compromesa i situada als antípodes de la neutralitat, ben entés que les actituds considerades "neutrals" en són la coartada amb la que els funcionaris del establert tracten d'amagar llur adhesió.

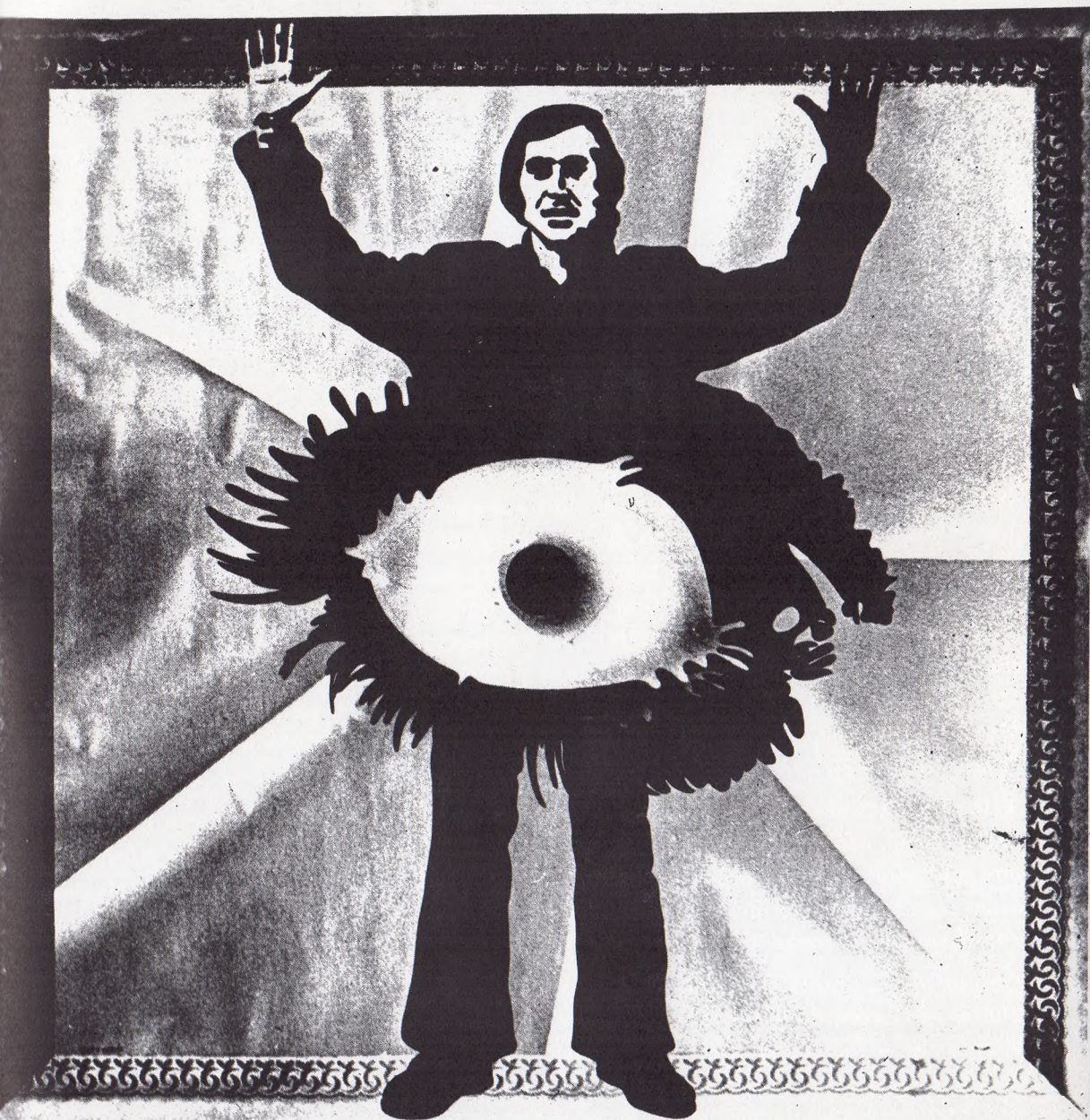
Que el treball d'Antoni Miró pertany al camp de la cultura compromesa, és quelcom tan evident que no fa falta esmentar-ho. La vertadera qüestió que suscita és de tipus lingüístic, ja que el realisme social, en quant a crònica d'esdeveniments i crítica de sucesos, només serà vàlid si assoleix o supera un mínim nivell qualitatiu i s'atansa a la consecució d'una comunicació eficaç. En tal sentit, és notable l'esforç de Miró. La claredat de les imatges, l'actualitat del seu repertori iconogràfic, la relació entre el signe i el fet que reflecteix, la intencionalitat i el procediment tècnic posat al seu servei per aconseguir que les obres s'hi accedisquen, el situen en un lloc reeixit dintre els artistes espanyols que intenten connectar amb la realitat de mode actiu, bel·ligerant i positiu.

Es a dir: per a Antoni Miró, l'art-producte-històric és un instrument per a transformar la història. Encara que no en tingues d'altres valors al seu favor, açó ja bastaria per justificar-lo.

Vicent Aguilera Cerní
València, abril 1973

(PINTURA / ESCULTURA, 1972-73)

SALA UNESCO

Ull per a mirar-se, 1973 - 150x150, pintura.

El primer fet al que cal enfrontar-se en entaular contacte amb l'obra d'Antoni Miró és la seva diversitat. Diferència de dos ordres: tècnic i temàtic; si bé és precís no oblidar que la interpretació d'una realitat, qualsevulla que aquesta sia, en ésser resolta amb fórmules distintes, amb matèries dissemblants, ofereix resultats aparentment divergents, donat que cada tècnica hi té les seves exigències específiques conduents a conclusions no iguals. I dic açò per a, en part, desdir-me en haver al·ludit a diversitat temàtica en el sentit d'una certa i possible versatilitat. No hi és així. Sota la pell estan els ossos. I al davall de cada tècnica de Miró s'encontra l'arquitectura, la constant de la seva obra, la seva suprema raó: l'interés per l'home. Certament que la seva visió de l'home ha evolucionat des de l'home sofrent, empresonat, solitari, dramàtic sempre, però subjectiu, aïllat, ancorat als problemes individuals, fins l'home com a ésser social, però número d'una casta, marginat i menyspreat en tant que pertanyent a un grup social determinat. L'evolució ha estat manifesta i ràpida. Recordem la seva exposició-homenatge a Salvador Espriu de 1971 i la seva sèrie "Amèrica Negra" de 1972.

També el tractament de les seves obres —em refereixo als aspectes estilístics— ha evolucionat des d'un cert expressionisme amb connotacions d'altres tendències a una crònica crítico-social molt més contemporània i, per suposat, molt més adequada a les finalitats proposades per l'artista, inserides en la gran corrent crítica espanyola, universal, ja gràcies a noms com Canogar, Somoza, Genovés, etc.

Antoni Miró, amb la seva obra múltiple i la seva pregonera preocupació pels problemes de l'home, s'hi compromet amb el seu temps i el seu entorn social, entenent-hi que els problemes de la societat d'avui no són específicament els del nostre territori, donat que la interrelació existent a tots els nivells entre els pobles fan que els problemes de cada nació sien els de totes les demés. Per això, quan Antoni Miró pinta l'Amèrica Negra, transcendeix l'anècdota possible de la "negritud" i planteja, en sa pura nuesa, la situació de l'home d'avui enmig de la societat que delera per anihilar-lo.

Ceferí Moreno

Madrid, setembre 1973

ANTONI MIRO. Nat a Alcoi el dia 1 de setembre de 1944. Des dels 4 als 7 anys, passa llargues temporades al llit malalt i escomença a dibuixar i col·locar papiers per distreure's. A l'escola s'interessa més que res pel dibuix i sempre cerca la més alta qualificació. Comparteix l'estudi primari amb el treball (ajuda a son pare, que té un petit taller de reparació de carroceries i es ferrer), mai té temps per a jugar amb els altres xiquets i el poc temps que li resta de l'escola i la feina el dedica a fer objectes, pintar i dibuixar. Als 12 anys i mig, escomença a treballar mes seguit i va a l'escola solament pel matí fins al 16 anys, aleshores coneix al pintor Vicent Moya, que li ensenya els primers passos a la pintura (fins aquest moment no sabia que era un cavallet o una paleta i no havia conegut cap pintor) escomença a pintar del natural amb els mitjos tradicionals que abandonarà aviar, l'interessen molt mes materials que li proporciona l'industria que a mes a mes coneix de sempre —la fusta, el ferro, les pintures sintètiques, els plastics, etc.— i en els quals investiga i experimenta super-pòsat-los a la superfície plana del quadre, —escultor-pintures—, també incorpora la pintura a pistola amb esfumats, i experimenta llarg temps amb relleus visual i repetició de imatges. Fins als 21 anys fa una jornada entre 12 i 16 hores diàries i amb gran esforç pinta un poc totes les nits i els diumenges per la vesprada, aprofita obsessivament cada segon per tant de pintar. En 1960 presenta per primera volta a un certamen i reb el 1er. premi de l'Ajuntament d'Alcoi, en el 1965 en gener realitza la seua primera exposició individual i en setembre el primer viatge a París. Fent el servei militar té mes temps per a pintar, realitza nombroses exposicions i murals "contra la guerra" i es dedica totalment a l'art. En 1967 viatja a Londres, coneix el manicomí de València i pinta la serie "els bojos" (continuació de "les nues") que precedeix a les experimentacions "relleus visuals" i les series de Vietnam. Biafra, L'home, Realitats etc.. En 1968 exposa a Londres. En 1969 viu a Dover (Anglaterra). En 1970 en una mostra a Benidorm, li retiren unes obres de les realitzades a Anglaterra, una per raons polítiques i l'altra per morals, la primera li la tornen després de examinarla l'Audiencia P. d'Alacant, per la segon es acusat d'Escandal Public, processat i jutjat a Alacant en juny del 71 quedant absolt i retornat-li l'obra. El defensa l'advocat Lluís Berenguer Fuster. Després viatja molt sovint per Europa. Viu i treballa a Alcoi i Altea.

Realitza nombrosos murals de Pintura, Escultura i Ceràmica a Espanya i Anglaterra. Ha organitzat nombroses mostres d'art: "Art del poble per al poble" (V Congrés de L. i F.) Alcoi. III Biental Internacional de Pintura-Alcoi. "Artetur-72", Madrid. Homenatge a Joan Fuster, Castelló. Homenatge a Salvador Espriu, Madrid. Homenatge a E. Contreras, Benidorm. Art Espanyol Contemporani, Altea. Homenatge a Millares, Altea i Alacant. Exposicions d'A. Blasco, Soria, Serrano, J. Frances, Guinovart, Vento, Suarez, Argimon, Canogar, Moreno, Sempere, Grup d'Elx, etc. etc..

Membre fundador del Grup Alcoiart (gener 1965). Membre del grup d'artistes de Berlin, Verein Berliner Künstler. Membre d'Art Actual, València. Membre de l'Institut i Academia Internacional d'Autors de Panama. Membre actiu de la Fundació Maeght, de Saint-Paul. Membre Honoris Causa de Paternoster Corner Academy of London, diploma i medalla d'Or 1972. Membre fundador del "Gruppo Denunzia" (Brescia-Italia) amb Pacheco, Rinaldi, Comencini i F. de Santi. Diploma i medalla d'Or "II Mostra Internazionale di Pittura e Grafica 1972", Noto (Siracusa) Italia.

EXPOSICIONS

1965—Sala CEA (Alcoiart-1) Gener, ALCOI.—Saló d'Art Centre E., Juny, ALCOI.—Salons "Els Angels", Juliol, DENIA. Soterrani Mig-eval, Agost, POLOP.—Pressó Segle XII Castell, Setembre, GUADALEST.—Montmartre, Setem. Oct., PARIS.—Casa Murcia, Albacete, Novembre, VALENCIA.

1966—Circol Industrial, Maig, ALCOI.—Elia-Galeria d'Art, Juny, DENIA.—Soterrani Mig-eval, Agost-Setem., POLOP.

1967—Sala Associació de la Premsa, Març-Abril, VALENCIA.—Casa Municipal de Cultura, Juliol, ALCOI.—Soterrani Mig-eval, Agost-Setembre, POLOP. Foment AIC, Octubre, GANDIA.—Caixa d'Estalvis S. Espanya, Novembre, MURCIA S. Iniciativa i Turisme, Novembre, TARRAGONA.—Caixa d'Estalvis Provincial, Novembre, ALACANT.—Museu Municipal Desembre, MATARO.—Galeria Agora, Desembre, BARCELONA.

1968—Galeria d'Art, 6 Presencies, Abril-Maig, ALCOI.—Soterrani Mig-eval, Estiu, POLOP.—Galeria Niu D'Art, Juliol, LA VILA JOIOSA.—Cercle Industrial "Rotonda" V Congrés de Logopedia i Foniatria, "Art del poble per al poble", Agost, ALCOI.—Woodstock Gallery, Novembre-Desembre, London (Anglaterra).

1969—Galeria Polop, Juliol, POLOP.—Shepherd House, Mostra Llampeg "Nort Anglaterra", "Homenatge als poetes catalans d'avui", Agost, CHADDERTON (Lancs. England).—Elia Galeria d'Art, "Homenatge als poetes catalans d'ahir", Setembre, DENIA.—Central Hotel, Mostra sur Anglaterra, Rebló, Llampegadissa, "Homenatge al poeta espanyol", Setembre, DOVER (Kent-England).—Club Amics de l'Unesco, Casa Cultura, Hotel Reconquista, Desembre, ALCOI.

1970—Caixa d'Estalvis Provincial, Febrer, ALACANT.—Caixa d'Estalvis N. S. D. Març, ELX.—Caixa E. Provincial, Abril XIXONA.—Galeria Polop, "Homenatge als poetes de la cançó, Raimon, Pi de la Serra i Ovidi Montllor", Estiu, POLOP. Galeria Darhim, "Homenatge a Ernest Contreras", Juliol, BENIDORM.—Hotel Azor, Agost, BENICASIM.—Galeria Porcar, "Homenatge a Joan Fuster", Setembre, CASTELLO.

1971—Caixa d'Estalvis S. Espanya, Març, MURCIA.—Club Pueblo, "Homenatge a Salvador Espriu", Març-Abril, MADRID. Sala CASE, Juliol, Albufereta, ALACANT.—Sala CASE, Juliol, BENIDORM.—Galeria 3, Agost, ALTEA.—Discoteca el Mussol, "Homenatge a Picasso" (90 anys), Desembre, ALCOI.

1972—Galeria Novart, "America negra", Abril, MADRID.—Galleria della Francesca, "America negra", FORLI (Italia). Galeria Novart, 2on Mostra "America negra" Simultanea al espectacle, Maig, MADRID.—Galleria Bogarelli, "America negra", CASTIGLIONE (Italia). Teatro Sperimentale, Sala Laurana, "Gruppo Denunzia", Setembre, PESARO (Italia). B.H. Corner Gallery, "Five Men Exhibition", LONDON (Anglaterra).—Galeria Alcoiarts, "America negra i altres coses", ALTEA (Alacant).

1973—Galeria Multiples, "L'Amérique noire et d'autres choses", Febrer, MARSEILLE, (França).—Galeria Arizta, "Amerika Baltza eta abar", Abril, BILBAO.—Sala Besaya, "America negra y otras cosas", Maig, SANTANDER.—Palazzo Associazione Artisti Bresciani, "Gruppo Denunzia", Febrer, BRESCIA (Italia).—Palazzo del Parco, "Gruppo Denunzia", Juny, BORDIGHERA (Italia).—Art-Alacant, CAP, Novembre-Desembre, ALACANT.—Galeria Capitol, Sala Unesco, Expo Simultània. Desembre, ALCOI.—Galeria Alcoiarts, "L'home avui", Desembre, ALTEA.

CERTAMENS

1960—VII Mostra Pintura, Escultura, Dibuix, 1er. Premi, Exsm. Ajuntament d'ALCOI.—XVIII Expo. Art, 61-62, 3er. Premi, ALACANT.

1962—Primer Certamen Nacional d'Arts Plàstiques, ALACANT.—Certamen Pintura, 1er. Premi, ALACANT.—Certamen d'Art, Menció Honorífica, ALACANT.

1963—VIII Expo. Pintura CEA, Premi Brotons, ALCOI.—Seleccionat certamens, MADRID.

1964—VI Certamen d'Art, 2on. Premi, ALACANT.

"AMERICA NEGRA" 1972 / "L'HOMME AVUI" 1973

ANTONI MIRO

EXPO-SIMULTANIA

ALCOI — 15 A 28 DESEMBRE 1973

INAUGURACIO — 15 DESEMBRE A LES 19 Hores

GALERIA CAPITOL

OBRA GRAFICA D'ANTONI MIRO DES DE 1966 A 1973

Metal·grafica — Litografia — Linoleografia — Escultura Múltiple

SALA UNESCO

PINTURA I ESCULTURA D'ANTONI MIRO 1972 - 73

"AMERICA NEGRA" 1972 / "L'HOMME AVUI" 1973
